

AD LECTOREM.

Venburgii Duces, atq; Anhaltini Principes, originem suam arcessunt, natalibus obscuris (figmento jam dudum peculiari libro à Celeberrimo Meibomio expulso, ac porro ab Amico meo magno Johan. Henrico Hoffmanno, in aula Serenissimi Brunsvic. ac Luneb. Ducis Hannove- rana Archivario meritissimo, in accuratissimo, quod de Insignibus Celsissimæ illius Domus edere parat opere, pluribus explodendo) in- consulto ac temere protulit, præsertim cum eo & alios, qui exscribere, ut supra monuimus, ipsum amant, in similem errorem pertraxerit. Ce- terum cum primus, quod ego sciam, Adamum cum notis ediderit M. Andreas Velleius, Historicus quondam Regius, & antiquitarum Da- nicarum (quo elogio ipsum maculat Vir eruditus Stephanus Ioh. Ste- phanius I) indagator diligentissimus: atq; post hunc eandem sparram bis exornandam suscepit, Vir non minus de Germania, quam Septentrionis Historia, optime meritus, quæ sepius ante adduximus, Erpoldus Lin- denbrogius: quod ab Antiquitatis amantibus desiderari eum magno- pere; interim vero non proflare uspiam amplius illa postrema duarum, nedum Danicæ editionis, exemplaria, animadvertet; non ingratum Tibi fore, AMICE LECTOR arbitratus sum, si eundem redivivum quasi in publicum prodire ex intervallo juberem. Quod dum quidem facere, quatenus id fieri à me, per absentiam ab operis typographicis, potuit, annitor sedulo; sic insiste- re me scias velim Lindenbrogianæ editioni primæ, Lugduni Batavorum ex Bibliotheca Perillustris Herois, Henrici Ranzovii Producis Cimbrici, Breidenbergensi adornata, in atq; cum Velleiana diligentissime collata; ut quam illa observat distinctionum in capitibus differentiam, nec ego præter- mittam: sed Andræ Velleii exemplaris, numeris minusculis barbaris, Ran- zoviani vero MSti capita majusculis Latinis, significem; deinde ad quem locum Scolia Vetusta Auctori subnexa, pertineant, numeris itidem barba- ris, sed paulo majoribus notem, ac, quæ similiter in finem Codicis rejectæ erant, lectiones varias, in margine suo statim loco representem. De Diplomatis vero vetustis hoc tantum addo, me illa solum hic produxisse, quæ ad Ada- mum illustrandum quam maxime visa sunt idonea; eaq; partim à Viris Cla- rissimis, quorum nomina adscripsi, jam ante fuisse edita, partim à Magnifi- co Viro, Dn. Hermanno Conringio, nunc primum benigne mihi esse suppe- ditata: Ebonis etiam Remensis Apologiam & Legationem ex Illustris Academia Juliz Bibliothecæ hand vulgaris nota MSto Codice esse de- prompta. Quibus Te Dei omnipotentis patrocinio, me vero favori ac bene- volentia Tua, etiam atq; etiam commendo.

I Notis in
Sax. Græc.
pag. 210.

m Editæ
est Lugd.
Bat. 1595.
in 4to. Cui
altera suc-
cessit Fran-
cofurti ed.
in Fol. cum
aliis Se-
ptentrion-
alium re-
rum Serie
ptoribus,
anno 1609.

DE